

den bestaaende Sygekasselov fastsætter andre Grænser med Hensyn til Retten til at kunne optages i og være nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, kan det fuldstændig omkalfatre Grundlaget for Medlemsretten, ogsaa til Arbejdsløshedskasserne. Jeg kunde for saa vidt være kommet lettere over det ved ordret af aftrykke i mit Lovforslag de samme Bestemmelser, som der staar i den nuværende Lovs § 5. Saa vilde man have sagt, at jeg havde ingen Indtægtsgrænser sat, uagtet der i allerhøjeste Grad var Indtægtsgrænser, fordi man saa vilde have fulgt de Bestemmelser, der ved Sygekasseloven enten maatte blive truffet af Lovgivningsmagten eller af Ministeren.

Det har med andre Ord hidtil været Lovgivningsmagts Opfattelse, at de Indtægtsgrænser, der er satte for at være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, ogsaa skal gælde for at være nydende Medlem af Arbejdsløshedskasser. Det er altsaa ikke Ministeriet eller mig, der har udarbejdet et nyt Grundlag. Nej, jeg har i god Overensstemmelse med det Grundlag, paa hvilket Loven af 1907 er bygget, sat de samme Indtægtsgrænser i Lovforslaget om Arbejdsløshedskasser som om Sygekasser; og hvis jeg ikke havde sat de Indtægtsgrænser, men brugt de samme Ord som i Loven af 1907, var disse Indtægtsgrænser alligevel blevet gældende, forudsat at Rigsdagen havde vedtaget Sygekasselovforslaget. Jeg har altsaa ikke omarbejdet Lovforslaget paa et helt nyt Grundlag, tværtimod, jeg har ved Lovforslagets Udarbejdelse i saa høj Grad som muligt holdt mig til det bestaaende Grundlag, som er dette, at Adgang til Arbejdsløshedskasserne skal være den samme som til Sygekasserne. Og at det er det Grundlag, at det kun er de ubemidlede, man vil yde Statstilskud til, fremgaar yderligere af den gældende Lovs § 5, første Stykke, sidste Punktum, idet man der, efter at det i Forvejen var slaaet fast, at de bemidlede Medlemmer, som allerede var i de daværende ikke statsunderstøttede og ikke statsanerkendte Arbejdsløshedskasser — vi havde nemlig Arbejdsløshedskasser i Forvejen —, og som ikke var saaledes stillede i økonomisk Henseende, at de var eller kunde blive Medlemmer af Sygekasserne, skulde have Lov til at være eller blive deri, udtrykkeligt siger, at for saadanne Medlemmers Vedkommende medtages Præmien ikke ved Beregningen af Statstilskuddet. Det var nøjagtigt det Grundlag, jeg havde bygget den af mig foreslaaede § 5 paa; jeg havde sagt: De skal have Lov

til at blive der, ikke alene de, der var der ved Oprettelsen af Kasserne i 1907, men ogsaa alle de, der siden er komne til, og som er blevne for bemidlede til at kunne være der efter den Definition, vi maatte blive enige om at sætte i Sygekasseloven eller overlade til Ministeren at fastsætte i Henhold til Sygekasseloven. Alle de, der er blevne for bemidlede eller for velstillede, skal have Lov til at blive der, ligesom vi i 1907 gav dem, der allerede var der, Lov til at blive, men der skal ikke beregnes Statstilskud for dem. Jeg havde holdt mig saa nær op ad Grundlaget for den gældende Lov, som det i det hele taget var muligt.

Jeg har overfor de mange Udtalelser, der er faldne baade fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og andre Medlemmer angaaende Spørgsmaalet om Indtægtsgrænser overhovedet og særlig den af mig foreslaaede Indtægtsgrænse, villet gøre opmærksom paa, at det er Udvalgets Flertal, der — og jeg erkender med min Tilslutning — er gaaet over til et helt nyt Grundlag, nemlig det, at alle Lønarbejdere skal have Ret til at være nydende Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, og at Statens Bidrag skal beregnes ikke som en Del af hvert enkelt Medlems Præmie, men som Halvdelen af det Beløb, der indbetales af samtlige Medlemmer af Kassen. Og man har yderligere understreget det og slaaet det fast derved, at man foreslaar — ogsaa med min Tilslutning — at stryge 7de Stykkes sidste Punktum, i den af mig foreslaaede § 5, som er enslydende med den nugældende Lovs § 5, første Stykke, sidste Punktum, hvor det siges, at der ved Beregningen af Statens Tilskud ikke skal tages Hensyn til de Præmier, der er indbetalt af de bemidlede Medlemmer, for at bruge et kort Udtryk. Det foreslaar man strøget, og det er ogsaa fuldstændig korrekt. Jeg nævner det som et Vidnesbyrd om, at man forlader det gamle Grundlag for Statens Bidrag til Fordel for de ubemidlede Medlemmer under en vis Grænse og siger: Vi gaar til noget nyt, som er, at Staten yder et Beløb til de paagældende Arbejdsløshedskasser, og Beløbet for hver enkelt Kasse udfindes ved, at vi tager den samlede Sum af, hvad Medlemmerne har indbetalt i Kassen i Præmier, og dette Beløb dividerer vi med 2, og det, der saa kommer ud, er det Beløb, Staten skal betale. Det har jeg sluttet mig til, fordi jeg saa, det var det, der bedst kunde samle alle om sig; men saa vil jeg rigtignok meget bede mig fritaget for at blive beskyldt for, at det er mig, der har forladt det gamle